

Hoofdman E. DE TAEYE schrijft over :

 DE GESCHIEDENIS VAN ONZE =====
 ===== HEEMKUNDIGE MUSEA
 -----
 eerste vervolg

Na de eerste wereldoorlog bleef het museum gesloten en, na het verhuizen van enkele waardevolle stukken naar de stadsbibliotheek, verzonk het weldra in een zoe- te slaap.

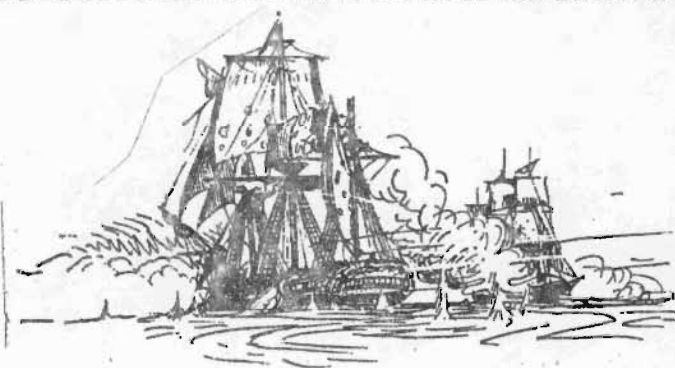
Dit belette evenwel niet dat de nieuwe stadsarchivaris de hoop bleef koesteren toch nog iets te- rug in leven te kunnen brengen. Voorstellen werden gedaan aan het schepenkollege om een of ander he- renhuis aan te kopen om er een ge- geschiedkundig museum in te richten. Het bleef bij gedachtenwisselin- gen.

Tijdens een van zijn talrijke wan- delingen rond de stad bracht de archivaris een bezoek aan het oude fort Napoleon in de duinen, beoos- ten de havengeul.

In juli 1927 verscheen van zijn hand een artikel over het fort in het lokaal blad "L'ECHO d'OSTENDE" waarin hij het spijtig vond dat men niet onmiddellijk na de oorlog het gebouw had gevrijwaard van de vandalen die er ongestoord hun vernielzucht konden bot vieren.

Het gebouw dat de bezetter prach- tig gerestaureerd had, had moeten bewaakt worden en had kunnen die- nen als oorlogsmuseum. Dit artikel maakte grote ophef, en kolonel Stinglhamber, de directeur van het Oorlogsmuseum van Zeebrugge, nam het idee over en deed onmiddellijk stappen bij het Ministerie van Oor- log om het fort te kunnen inrich- ten als Oorlogsmuseum.

In december 1927 werd het gebouw door het Ministerie van Oorlog af- gestaan aan de Dienst der Domeinen die het mocht verkopen of verhuren naargelang het haar zou passen.

Het is op dat ogenblik dat het schepenkollege het groot belang inzag om het projekt van museum zelf in handen te nemen. Onmiddellijk werd contact genomen met het Ministerie van Financiën.

Na langdurige besprekingen werd in mei 1928 overeengekomen dat de stad het gebouw zou in huur nemen aan de jaarlijkse prijs van 5.000 fr.. In het kontrakt dat de ge- meenteraad op 19 oktober 1928 goed- keurde stond vermeld dat de stad het gebouw niet mocht verhuren aan derden. In 1930 werd begonnen met de restauratie en het bewoonbaar maken, hiermede was men klaar in april 1931. De pas benoemde huis- bewaarder kreeg de sleutels.

Intussen werd besloten dat, in de plaats van een oorlogsmuseum, een geschiedkundig en folkloremuseum in het fort zou ingericht worden.

Op Pinksterdag 1932 werd dit muse- um officiëel voor open verklaard. Het kende onmiddellijk veel be- langstelling, vooral gedurende de zomermaanden vanwege franse toe- risten die altijd zeer nieuwsgie- rig zijn voor alles wat betrekking heeft met Napoleon.

vervolg in het volgend nummer